

ZEVEN PROFETISCHE TEKENEN VOORDAT JEZUS TERUGKEERT

Mensen hebben vroeger al vaak gedacht dat Jezus Christus tijdens hún leven zou terugkeren, maar dat bleek niet correct te zijn. Veel mensen die nu leven, denken dat Christus' wederkomst aanstaande is. En het is waar dat de Bijbel een aantal profetieën bevat die pas in deze generatie vervuld kon worden. In dit eerste deel zullen we dieper ingaan op de eerste drie van zeven profetische tekenen die vervuld zullen worden voordat Jezus Christus terugkeert.

Vlak voor Zijn kruisiging en opstanding sprak Jezus Christus een belangrijke profetie uit over eindtijdgebeurtenissen, die staat opgetekend in o.a. Mattheüs 24. Zijn discipelen vroegen Hem: “Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?” (Mattheüs 24:3).

Jezus' antwoord was een beschrijving van de omstandigheden en gebeurtenissen die zouden leiden naar Zijn tweede komst. Hij zei dat Zijn wederkomst zou plaatsvinden binnen één generatie vanaf de tijd wanneer deze tekenen zich zouden beginnen voor te doen (Mattheüs 24:34). Zou het zo kunnen zijn dat de huidige generatie die generatie is?

Gedurende de bijna 2.000 jaar nadat Christus Zijn profetie had uitgesproken, hebben velen gedacht dat zij leefden in de tijd van Zijn wederkomst. Allen bleken zich uiteindelijk te hebben vergist. Maar het is interessant om te weten dat er een aantal

profetieën in de Bijbel is die pas in onze moderne tijd vervuld kon worden, het tijdperk ná de Tweede Wereldoorlog.

De Bijbel staat vol met profetieën, en elk ervan is uitgekomen op de daarvoor bestemde tijd of zal nog uitkomen op de daarvoor bestemde tijd (voor meer informatie hierover kunt u onze gratis boekjes *Is the Bible True?* en *You Can Understand Bible Prophecy* aanvragen). Het doel van deze profetieën is om christenen hoop te bieden voor de toekomst.

De zeven profetieën die in dit Supplement en een volgend Supplement behandeld worden, zijn de belangrijkste voorbeelden van voorbije en toekomstige gebeurtenissen die de weg voorbereiden voor Jezus' tweede komst.

1. DE MENSHEID ZAL IN STAAT ZIJN ZICHELZELF TE Vernietigen

Jezus heeft in Mattheüs 24:22 gezegd: “Als die dagen niet in-

gekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.”

De centrale boodschap die Jezus Christus predikte, ging over het komende Koninkrijk van God. Dit wordt ook wel “het evangelie” genoemd (Markus 1:14). Evangelie betekent “goed nieuws”. Hoewel sommige profetieën over gebeurtenissen voorafgaand aan de oprichting van het Koninkrijk, negatief kunnen lijken, dienen we altijd in gedachten te houden dat de centrale focus van Bijbelse profetie ligt op het goede nieuws (evangelie) van het komende Koninkrijk van God.

Mattheüs 24:22 laat ons zien dat als Jezus Christus niet ingrijpt in de wereldgebeurtenissen, het menselijke ras een totale vernietiging te wachten staat. Het is belangrijk om u ervan bewust te zijn dat de mensheid sinds iets meer dan een halve eeuw over de mogelijkheid beschikt om zichzelf totaal uit te roeien met de ontwikkeling van atoombom-

men door zowel de Verenigde Staten als de (voormalige) Sovjet-Unie. Op dat moment waren er slechts drie nucleaire grootmachten (Groot-Brittannië was de derde). Tegen het midden van de jaren '60 van de vorige eeuw waren ook Frankrijk en China toegetreden tot de nucleaire club. Tegenwoordig hebben minstens acht landen nucleaire wapens, en dit aantal lijkt toe te gaan nemen met een nucleaire wapenwedloop in het Midden-Oosten.

Het is natuurlijk waar dat hoe meer nucleaire grootmachten er in de wereld zijn, hoe waarschijnlijker het is dat iemand deze dodelijke kracht zal gaan inzetten.

Gedurende de aanhoudende crisis in Pakistan hebben de Taliban en al-Qaida samen met hun sympathisanten geleidelijk aan meer aan macht, territorium en invloed gewonnen, hetgeen nucleair terrorisme nog waarschijnlijker maakt. Ondertussen laten Rusland en China doelbewust hun militaire spierballen zien, wat de angst wekt voor een terugkeer naar spanningen à la de Koude Oorlog.

Het goede nieuws in dit alles is dat christenen de zekerheid hebben dat Jezus Christus zal ingrijpen om de mensheid van zelfvernietiging te redden. Deze profetie had niet eerder vervuld kunnen worden dan vanaf het moment waarop de mens over het vermogen beschikte om zichzelf met behulp van massavernietigingswapens uit te roeien.

2. EEN JOODS THUISLAND IN ISRAËL

Vanuit geopolitiek opzicht ligt de centrale focus van eindtijdgebeurtenissen op Jeruzalem en omstreken.

Lukas 21 is een parallelhoofdstuk van Mattheüs 24. Let op Lukas' verslag van Christus' lange profetie in antwoord op de vraag van de discipelen: "Meester, wanneer zal dat dan zijn en wat is het teken dat deze dingen zullen gebeuren?" (Lukas 21:7).

Jezus gaf in Zijn antwoord aan dat Jeruzalem het centrum zal zijn van de in politiek en militair opzicht zeer roerige tijden die aan Zijn wederkomst vooraf zullen gaan: "Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is (...) Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt" (verzen 20-22).

Iemand die aan het begin van de vorige eeuw leefde, zou deze woorden nauwelijks hebben kunnen begrijpen. In vroeger tijden werd er keer op keer gevochten om Jeruzalem, maar gedurende de vier eeuwen na 1517 kende de stad vrede binnen de grenzen van het Ottomaanse rijk. De Joden leefden er als een minderheid onder het Turkse bestuur. Maar dit zou aanzienlijk veranderen in de loop van de 20^e eeuw.

Het *moest wel veranderen* om Bijbelse profetie te kunnen laten vervullen!

De oudtestamentische profeet Zacharia werd door God gebruikt om veel te onthullen over

eindtijdgebeurtenissen en de tweede komst van de Messias. Zacharia leefde en profeteerde meer dan 500 jaar vóór Christus' eerste komst, maar dit profetische boek vertelt ook veel over onze wereld vandaag de dag.

In Zacharia 12:2-3 zegt God: "Zie, Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende beker voor alle volken rondom, ja, ook tegen Juda [de Joden die wonen in het land Israël] zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Op die dag zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem zal maken tot een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken. Allen die hem optillen, zullen zichzelf zeker diepe sneden toebrengen, en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen."

In vers 9 voegt Hij daaraan toe: "Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen."

Als we deze verzen lezen, zouden we kunnen denken dat ze slaan op gebeurtenissen uit voorbije tijden, aangezien Jeruzalem herhaaldelijk het middelpunt van strijd is geweest door de eeuwen heen. Maar hoofdstuk 14 maakt duidelijk dat het hier gaat over toekomstige – en dus niet over voorbije – gebeurtenissen. Het gaat over de periode direct voorafgaand aan Jezus Christus' wederkomst.

"Zie, er komt een dag voor de HEERE (...) Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in

ballingschap wegtrekken (...) Dan zal de HEERE uittrekken en tegen die heidenvolken strijden, zoals de dag dat Hij streed, op de dag van de strijd. Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten er van. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden” (Zacharia 14:1-4).

Het is duidelijk dat de laatste regels van deze profetie nog vervuld moeten worden. Verderop in ditzelfde hoofdstuk lezen we hoe deze landen, die tegen Jeruzalem waren opgetrokken, naar Jeruzalem zullen moeten opgaan om de Koning, Jezus Christus, te aanbidden (vers 16).

Deze hoofdstukken van Zacharia zijn een profetie over de gebeurtenissen die voorafgaan aan en betrekking hebben op de tweede komst van Jezus. Het is duidelijk dat hier sprake is van een Jeruzalem dat onder Joods bestuur staat.

Vlak vóór Zacharia leefde er ten tijde van de ballingschap van de Joden in Babylon een andere Joodse profeet genaamd Daniël. Zijn boek spreekt over het staken van de dagelijkse offers in de eindtijd (Daniël 12:11; zie ook de verzen 1-13). Deze gebeurtenis kende een voorloper, namelijk de ontwijding van de tempel onder de Syrische heerser Antiochus Epifanes in de tweede eeuw v.C.

Toch bevestigde Jezus Christus dat het hier gaat om een toekomstig

gebeurtenis die aan Zijn wederkomst vooraf zou gaan (vergelijk Daniël 11:31; Mattheus 24:15). Dit betekent dat deze offers eerst opnieuw ingevoerd moeten worden in Jeruzalem – en daarvoor is Joods bestuur over de stad noodzakelijk.

Honderd jaar geleden waren dergelijke ontwikkelingen nauwelijks voor te stellen om de simpele reden dat er geen onafhankelijke Joodse politieke entiteit bestond in het Midden-Oosten.

Na de opstand tegen de Romeinen in 66 n.C. en vervolgens in 132 was Judea verwoest. De meeste overgebleven Joden werden verspreid over het Romeinse rijk en daarbuiten. Er zou geen Joods thuisland meer bestaan tot 1948, toen de moderne staat Israël werd opgericht.

Een onafhankelijk Joods thuisland was een eeuw geleden voornamelijk een droom van een kleine groep fanatiekelingen. Dit kwam een stap dichterbij tijdens de Eerste Wereldoorlog, toen legers van het Britse Gemenebest in december 1916 de macht over Jeruzalem van de Turken overnamen. Een paar maanden later zegde de Britse regering haar medewerking toe aan de vestiging van een onafhankelijk Joods thuisland.

Het zou nog 30 jaar duren voordat deze droom werkelijkheid werd in 1948. Maar sinds die tijd heeft het kleine Israël in 1948, 1968 en 1973 oorlogen moeten voeren om te overleven. Tot op de dag van vandaag heeft Israël te maken gehad met ontelbare terroristische aanvallen en dreigingen van totale vernietiging door vijandelijke buurlan-

den die vastbesloten zijn om de Joodse staat te vernietigen.

En hier is wederom een profetie die nu, in onze tijd, in vervulling kan gaan.

(Meer informatie over dit onderwerp kunt u vinden in ons gratis boekje *The Middle-East in Bible Prophecy*. Een gratis exemplaar kunt u aanvragen of downloaden via onze website.)

3. DE “KONING VAN HET NOORDEN” EN DE “KONING VAN HET ZUIDEN” ZULLEN OPKOMEN ALS REGIONALE MACHTHEBBERS

In Daniël 11 komen we een verbazingwekkende profetie tegen over twee leiders, de koning van het noorden en de koning van het zuiden, de leiders van regio's die zich in geografisch opzicht ten noorden en ten zuiden van het Heilige Land bevonden.

Om deze profetie te kunnen begrijpen, moeten we teruggaan naar de tijd van Alexander de Grote, die aan het einde van de vierde eeuw v.C. leefde, 200 jaar na Daniël.

Alexander speelt een grote rol in het boek Daniël, ondanks dat Daniël zijn naam niet kende en hem nooit persoonlijk heeft gekend. Dat kon ook niet, want hij stierf bijna twee eeuwen voordat Alexander op het wereldtoneel verscheen.

Maar God openbaarde aan Daniel dat na het Babylonisch rijk het Perzische rijk zou opkomen als het machtigste rijk in dat gebied, op zijn beurt weer gevolgd door Griekenland.

Daniël 8 biedt een levendig verslag van de komende strijd tus-

sen Perzië en Griekenland. Vergeet tijdens het lezen van dit hoofdstuk niet dat een horen symbool staat voor koninklijke macht en gezag. Perzië had “twee horens. Die twee horens waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere, en de hoogste kwam het laatst tevoorschijn”. Dit verwijst naar het Medo-Perzische rijk, de smelting van twee landen of volken. Zoals hier in vers 3 wordt voorzeggd, kwamen de Perzen na de Meden aan de macht.

In vers 5 lezen we over de latere ondergang van Perzië door Alexander de Grote: “Ik bleef opletten – en zie, er kwam een geitenbok aan, vanuit het westen, over heel het aardoppervlak, zonder de aarde aan te raken. De bok had tussen zijn ogen een opvallende horen.”

De “opvallende horen” of koninklijke leider was Alexander de Grote. De profetie dat zijn leger de aarde niet aanraakte, is een verwijzing naar de ongehoefde snelheid waarmee hij de bekende wereld veroverde. Hij bereikte dit allemaal in een zeer korte tijd. Alexander stierf in 323 v.C. toen hij slechts ongeveer 33 jaar oud was.

Zelfs zijn plotselinge dood was voorspeld: “De geitenbok maakte zich uitermate groot. Maar toen hij machtig geworden was, brak de grote hoorn af en in plaats daarvan kwamen er vier opvallende op, overeenkomstig de vier wind streken van de hemel” (vers 8).

Toen Alexander stierf, werd zijn rijk uiteindelijk verdeeld onder vier van zijn generaals – de vier “opvallende” horens die hier

worden genoemd. Twee van de hieruit voortgekomen dynastieën zouden een behoorlijke invloed hebben op het Joodse volk, dat zich tussen beide in bevond. Deze twee dynastieën waren (de afstammelingen van) Seleucus, die vanuit Antiochië in Syrië, ten noorden van Jeruzalem, over een enorm rijk regeerde, en (de afstammelingen van) Ptolemaeus, die vanuit Alexandrië over Egypte heerste.

Daniël 11 bevat een lange en gedetailleerde profetie over de oorlogen tussen deze twee machthebbers, waarbij hun leiders “de koning van het noorden” respectievelijk “de koning van het zuiden” genoemd worden. Wanneer zij ook maar tegen elkaar ten strijde trokken, werden de Joden hierdoor onder de voet gelopen.

Dan maakt de profetie plotseling een grote sprong voorwaarts naar de eindtijd. In vers 40 lezen we: “Dan zal in de tijd van het einde de koning van het zuiden hem met de horens stoten. En de koning van het noorden zal op hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen. Hij zal de landen binnentrekken, ze overspoelen en erdoorheen trekken. Hij zal het sieraadland [het gebied van Jeruzalem] binnentrekken, en vele landen zullen struikelen” (verzen 40-41).

Het laatste gedeelte van Daniëls profetie over het conflict tussen het noorden en het zuiden is een beschrijving van een conflict tussen de leider van een spoedig komende Europese grootmacht – een hersteld Romeins rijk (opvolger van het Syrische leiderschap van Seleucus) – en een

leider die de opvolger zal zijn van de leider van de dynastie der Ptolemaeën, die nu een onderdeel is van de Arabisch-islamitische wereld.

We zien nu, voor onze ogen, dat de geopolitieke omstandigheden aan het veranderen zijn in de richting van dit onvermijdelijke conflict. Wederom een geprofeeteerde omstandigheid die in ons leven bewaarheid kan worden!

In het volgende deel over de zeven profetische tekenen die voorafgaan aan de wederkomst van Jezus Christus, dat in een supplement later dit jaar verschijnt, zullen we kijken naar de andere vier profetische tekenen die de terugkeer van Jezus Christus aankondigen.

Voor meer informatie over dit onderwerp kunt u via onze website www.ucg-holland.nl een gratis exemplaar aanvragen van de volgende boekjes:

- *You Can Understand Bible Prophecy*
- *The Middle-East in Bible Prophecy*
- *Are We Living in the Time of the End?*
- *The Book of Revelation Unveiled*

Ook in 2016 zullen er weer Sabbatdiensten gehouden worden in België. De eerstvolgende samenkomst zal zijn op zaterdag 5 maart in Antwerpen.

Indien u meer informatie wenst en op de hoogte gehouden wenst te worden wanneer deze diensten zullen plaatsvinden, stuur dan een e-mail naar info@ucg-holland.nl.